

Wetterling Gallery

Tidlösa myter i drömmen om frigörelse

av Simone Schmid

De nakna figurerna har stelnat på språng. Familjen runt middagsbordet för ett samtal som fastnar mitt i en mening, och en yxa hotfullt höjd över huvudet stannar just där: Tiden har hakat upp sig och berättelsen stannar upp. I ett fryst ögonblick kan blicken vandra runt och observera allt i lugn och ro.

Vi har hamnat i en drömvärld där de vedertagna begränsningar är upphävda och där det underliga kan ske. Där allt och alla möts i en absurd tillvaro. Där det inte finns någon logik, där perspektiv och hierarkier inte existerar och där alla saker och ting tar vid första anblick en slumpartad plats i en berättelse som inte löper linjärt.

Love Lundells målningar ter sig som vår barndoms sagor. De är vackra, lite otäcka och förenar det bekanta med det okända medan de använder sig av de klassiska motspelarna god/ond. Likt sagor utspelar de sig i en värld som speglar vår egen och är fyllda med symbolladdade bilder och figurer. Love Lundell hämtar dessa från alla tänkbara tidsperioder och sammanhang, och blandar fritt den grekiska antiken med nutidens populärkultur, massmedia och fin de siècles konstreferenser. Samlandet av material sker via internet, i böcker och tidningar. Där plockar och kopierar konstnären för att sätta ihop hittat material med sina egna teckningar som han översätter i målningar. Bakom står insikten att vi idag lever i en kultur som bygger på en oändlig kedja av bildreferenser. Bilder används flitigt inte bara för att dokumentera men även för att beskriva och uttrycka känslor. Vår bildkultur har över de senaste 150 åren förändrats dramatiskt med uppkommandet av fotografi, film och till slut internet, vilket gör att bilder sprids allt snabbare och till en bredare publik.

Bland alla dessa bilder är det symboler och figurer som bär en historia som Love Lundell är ute efter. Han är intresserad av våra myter – berättelser, som förs vidare från generation till generation, och som försöker att förklara världens beskaffenhet. Vi hittar därför besjälade dammsugare, monster, övernaturliga varelse, hjältar, berg och floder i hans berättelser. Relationen mellan människor berättas som en kedjereaktion i bildkompositionen mer än genom direkt kontakt. Personer håller ihop genom att peka eller titta i en riktning snarare än att de rör sig i samma bildlager. Detta förhållandesätt är symptomatiskt för hela bilduppbbygget. De enskilda bildelementen flyter ihop på ett intuitivt sätt och genom lösa associationskedjor. Hans verk framstår som en omfattande samling av myter i en postmodern nyinterpretation – där de separata beståndsdelarna utgör en ohierarkisk och flytande interkontextualitet.

Love Lundells verk rör sig mellan det djupt personliga och det allmängiltiga. Medan han i sitt tillvägagångssätt söker efter öppenhet och låter intuitionen och fria associationer styra alla val, så reflekterar han samtidigt över semiotiska problem och den grundläggande frågeställning hur bilder skapar mening. Han vill se sina verk som varsin nedkokad version av en långfilm som är sammanfattad i en trailer, som konstnären själv uttrycker det. Utställningens titel "Coming Attractions" anspelar på denna filmreferens.

Wetterling Gallery

När vi tittar närmare på en av dessa "Coming Attractions" som verket "Paradise engineering" i utställningen, så blir många de ovan nämnda sammanhangen tydliga. Huvudpersonen i målningen är en ung kvinna, centralt placerad i verket och överdimensionerad i storleken. Hennes gestalt omges och vävs samman med otaliga andra personer och föremål. I handen håller hon en svamp som hon är på väg att äta. Det är inte långsökt att koppla ihop henne med *Alice i Underlandet* (som i sin tur åt magiska kakor). Kaninen till vänster om henne är en vidare hänvisning till denna klassiska barnbok. Alice visar en utväg ur de trånga ramar som omgivningen tvingar på oss. Hon påminner oss om nyfikenheten att lära känna världen och att vara öppen för det som är annorlunda och okänt. Samhällets trångsynta sida representeras av familjen som sitter kontrollerat vid middagsbordet, övervakade av bilden av en Schäfer på väggen. De är placerade högst upp på bilden. Nedanför – "under ytan" – är Lundells egen Alice redan i en annan dimension. En man äter hennes tankar, en symbol för att visa att hennes verklighet påverkas och förändras, samt öppnar upp för ett annat sinnestillstånd. Ur hennes mun faller tre små män i fritt fall. De har tappat greppet. En officer i strumpor och med Napoleonhatt vinkar till henne. Dessutom möter Alice en faun, en jägare och en ande i flaskan samt olika fantasifigurer. Den (manliga) jägarfiguren vill hindra vad som sker eftersom den är rädd för vad som kommer att hända. Andan i lampan däremot står för möjligheten att förverkliga drömmar och är på så sätt jägarfigurens motpart. Lögonfallande många behållare av alla slag - krukor, vaser, tekoppar, glas, flaskor – gör figurerna sällskap. Dessa behållare är substitut för allt som fyller figurerna, de är en påminnelse om det kroppsliga, sensuella och den dolda sexualiteten.

Det är som oftast i Love Lundells verk en kvinna som står i centrum av "Paradise engineering", och är den figuren som vågar ta steget till att bryta loss. Män och kvinnor figurerar i Lundells verk som "rollfigurer" där män ofta är låsta i omständigheterna och traditionen, medan kvinnorna är redan frigjorda.

Tavlan visar både drömmen om ett äventyr samt lusten att gotta sig i andra människors missöde. Referenser till både drogbruk och -missbruk och till öppet våld och underliggande aggression är återkommande inslag i Love Lundells verk, där knivar, yxor och flaskor med alkohol är en vanlig syn. Det är en undersökning av vår kontrollerade tillvaro, där det otillåtna förtrycks. I Love Lundells värld existerar dock kärlek och våld, glädje och sorg, skönhet och det absurda parallellt och bredvid varandra. Det är en tillåtande syn på livet och människan som så ofta har svårt att räcka till i alla sammanhang. Det är också en längtan efter frigörelse och en mer tillåtande syn på en komplex psykiskt - och fysiskt - tillvaro.

I andra verk möter vi åter referenser som är vid spridda i både tid och rum. Floden *Styx* som i den grekiska mytologin utgör gränsen mellan livets och dödens rike dyker upp och ger namn till verket "Syntax error in the river Styx". Gränslandet återkommer i en ytterligare referens till drogscenen, när vi möter *Christiane F* från *Vi barn från Bahnhof Zoo* i "Hacienda". Hon är möjligen den tydligaste hänvisning till att frigörelse och uppbrott även innebär stora risker med tragiska konsekvenser. Ett annat förfärande öde av ett barn som blev massmedialt uppmärksammat på 70-talet är amerikanska *Genie* som porträtteras i verket med samma titel. Men vi möter inte bara fasansfulla motiv, utan även änglar som beskyddare och humoristiska inslag av serietecknade figurer med glimten i ögat.

Wetterling Gallery

Och så har vi en hel rad av inrednings- och vardagsföremål som till exempel stolar och lampor, som ger oss en koppling till världens banalitet samtidigt som de bjuder in att ta plats och att se världen i ett annat ljus. I målningarnas rum blandas dessutom inomhusmiljöer med utomhusscener, så att den

inre och yttre verkligheten flyter ihop. Med tanke på den komplexa referensram som Love Lundell sätter upp blir det tydligt att hans målningar inte berättar en enda historia, utan är som ett nätverk av beståndsdelar som kan sättas ihop till en mängd olika berättelser. De förser oss alltså med oändliga många tänkbara historier, och ger de oss därmed alltid en utväg. Vi får brodera ut historierna och skapa slutna själar, vi kan välja.

De centrala teman, begränsningar och frigörelse ifrån dessa, går som en röd tråd genom Lundells verk och äger rum på många plan: Konventioner och traditionella bilder ifrågasätts med tematiska referenser men även i det konstnärliga och i bildspråket. Love Lundell väljer till exempel i en del verk att lämna det traditionella formatet och arbetar med utskurna träpaneler, som för tankarna till graffitti (tags) och är mer skulpturala. I sina senaste verk använder sig Love Lundell mindre av hittade motiv och mer av egna samt av ett fritt måleri, och ändrar försiktigt färgskalan. Färgerna ter sig renare och kraftigare, och markerar ett uppbrott från de tidigare mycket dova, bakåtblickande verken. Det finns dock fortfarande en viss melankoli och sentimentalitet i Love Lundells verk som gör ett försök att fånga samtiden genom att referera till föregående perioder i konst- och kulturhistoria, med ett retrospektivt estetiskt uttryck. Fauner och jugendvaser som möter 50-tals-mönster och 70-tals-färger ger verken en gränslös tidlöshet och gör de därmed mer allmängiltiga. Vi ser en liknande längtan efter att sätta vår egen tid i ett historiskt perspektiv även i andra delar av dagens estetiska kultur, i inredning, sociala medier och fotografi. Retro-filter på fotografier och det kvadratiska Instagram-formatet ger samtiden mer tyngd: De är ett uttryck för längtan efter att undkomma ögonblickets flyktighet genom att skapa ett värde som bygger på att (till synes) ha funnits ett tag, att vara värt att bevaras. På så sätt fångar och speglar Love Lundells verk med sin genomtänkta estetik och sitt komplexa referensnät en trend och berättar oerhört mycket om vår samtidsanda.